

MAGYAR KURIR

Bécsből, Kedden, Augustus' 7-dikén 1821.

Nagy Britannia.

A' koronázás' pompáját így közlik az Ánglus levelek környülállásosan: — „A' Király az ezen napot megelőzőtt estvén 9 órakor a' Parlamentum' épületébe mentén, annak Orátora szobájában hált meg. A' készülétek egész éjjel folytában tétettek a' következő naphoz. A' fegyveres sereg ezen éjjel egy órakor már lábra állott volt. A' Politziai katonaságnak 's tiszteknek csapatjai azon piacz felé gyülekeztek, hol a' koronázás tartatott. A' tolongás szempillantatról szempillantatra nevedett, 's a' feljövö nap a' sok fő aszszonyságokat 's egyebeket azon ülő helyeiken köszöntötte, mellyeket azon éjjel elfoglaltak vala. Szép és kedvező nap volt, csak a' nagy meleg volt egy kevésé alkalmatlan. A' napnak feljötét minden harangok' zúgása, ágyuk' durrogása 's Rakéták' ropogása 's a' levegőbe való felbocsáttatása jelentette. Hajnalban a' Westminster felé vívő uczákat olly hintók' sora foglalta-el, mellyekben cifra aszszonyságok ültek 's lassú léptetéssel részint a' szála részint a' templom felé nyomakodtak: hanem sokak, hogy annál jobb helyeket foglalhassanak, szekereikből kiszállván, gyalog iparkodtak előre haladni, 's azon ajtókhöz jutni, a' hol bebocsátási engedelem' czédulájikat meg kellett mutatni.

„Reggeli 6 óra után mint a' villámlás olly sebességgel terjedett-el minden felé ezen kiáltás: „A' Királyné jön! — Nem soká valósággal meg is érkezett ő

Felsége a' maga Státus' szekerében Hood és Hamilton Lordnékkel ülven, 's Lord Hood által egy második szekérben kísértetvén, 's szép csendesen a' templom és az épület közt lévő térség mellett a' szála felé közelitvén, 's szekerei körül a' tolongó sokaság így kiáltozván: „A' Királyné! a' Királyné! Sokáig éljen a' Királyné! De voltak az állásokon találtató nézők között olyanok is, a' kik békételenkedtek: a' gyepre nyugodni letelepedett katonák pedig egyszerre lábra kerekedvén, helyeikre siettek 's puskáikat kezekbe fogván, a' pásitra betolakodni kezdett népet vissza nyomták, a' melly kicsiny zürzavarnál több egész napon nem történt, 's e' se' sokáig tartott, minthogy a' tolongó 's vadon ordító nép mindenütt a' Királyné' szekere után nyomult, 's a' hol elment, 's az olly házak' ablakait, a' hol a' következő estvéli világosításokra a' készüléteket megtétetve lenni szemlélte, mind beverte. Sok Gentlemánoknak házaik megrongáltattak. —

„A' templomtól már nem meszsze lévén, Lord Hood kiszállott szekereből, hogy a' templomba való bemenetelre módot keressen. A' Bajvívónak istállójához jutván, ott egy sorompóra talált, a' honnét a' Parlamentum' Orátora' szobájához lehetett volna menni, melly a' Királynénak tudtára adatván, ő Felsége is kiszállott szekereből, 's a' Lord Hood karjához fogozván, megindúlt, hogy ezen Orátori szoba felé mennyen: de tudtára adattatván, hogy ez nem közönséges bejáró hely, azonnal vissza tért ő Felsége, 's a' csak körülette

nem kiállhatatlanul tolongó sokaság között a' térségnek (vagy Udvarnak) azon ajtaja felé vezettette magát, a' hol az olly nézők bocsáttattak-be, kiknek a' Pairkamarától való bebocsáttatási czédulájok volt. Itt megkérdezték ő Felségét, hogy van-e bebocsáttatási czédulája, 's Lord Hood valami irást mutatván elő, azonnal bebocsáttatták. Tovább menvén, egy más ajtónál hasonlóképpen elejébe tették a' strázsá katonák a' puskájokat keresztesen, hanem a' tiszts parancsolatjára azonnal tisztelettel vissza huzták magokat, 's tovább bocsáttatták. Végezetre a' harmadik ajtóhoz jutott ő Felsége, hol már éppen a' templomba kellett volna bemenni, de itt már nem vala olly szerencsés, mint az előbbeni két helyeken. Innét a' strázsánlévőkkel való hosszszas vetekedés után, minthogy bebocsáttatási czédulája nem volt, egyenesen vissza igazítottatott ő Felsége. —

„A' cerimonia a' Westminster nagy szálájában délelőtti 10 órakor kezdődött-el. Ez a' nagy, 74 lábnyom szélességű 's 230 hosszszúságú szála, ezen alkalmaztosságra, valamint szintén az onnét nem meszsze lévő templom is, belőlről egész skárláth posztóval vonattattak-be, 's a' benneek találtató ülő helyek megpaszamantoztattak. Arra az alkotmányra, melyen ezen szálában a' Király 's a' Princzek a' koronázás után menyezet alatt ebédlettek, 14 grádicsfokokon léptek-fel. A' szála két oldalain 6, olly hosszszú táblák terítették-fel, mellyek közzül mindenik mellett 52 személyly ülhetett. A' felterített asztalok közt 19 lábnyomnyi szélességű út hagyatott, 's alól gyékényekkel 's ezeken fellyül posztóval borítottatott-be, a' végre, hogy azon a' Bajvívó 's kísézői, a' thrónus' elejébe belovagoljanak. Fenn a' szála' oldalain köröskörül mindennütt karok készítették a' nézők számára,

a' kik innét reggeltől fogva estvig ki nem mehetvén, olly intézetek tétettek az oldal-szobákban erántok, hogy onnét frissítő szereket kaphassanak. Ezen szálában legelőbb is azon kezdődtek-el a' cerimoniák, hogy a' Király a' thrónusra felülvén, a' kegyelem' kardját, az igasság' két kardja-it, 's az Országlási egyéb czimereket, küllömbkülömb Nemesek elé hozván azokat a' Fő Camerariusnak által adták, 's ez azokat a' Király' elejébe egy asztalra lerakta, melly munkával valami három fertály órák teltek-el. Az után ezen szálából kiindulván, a' templom felé folytatta menetelét a' fényes sereg. A' Processió a' feljebb említett Udvaron vagy térségen által a' templom felé, 1500 lépésnyi ahoz készített, fedeletlen úton vagy folyason folytatta menetelét, a' melly úgy volt készítve, hogy essöre változván az idő, egy pár minutumok alatt befedettethetett volna. —

„Legelől ment Fellowes nevű, már jó időt töltött, de egyéb eránt nagyon kellemetes és méltóságos tekintetű leányzó, a' Király virágai gondviselője, nagyon szép fejr atlacz ruhában; ennek, válláru, széles arany pántlikán egy kised kosár függött, a' melly virágokkal 's minden féle füvekkel volt töltve; felső ruhája gazdagon megpaszamantozott veres bársony palást volt. Ötet 6 más ifjú leányzók kísérték, a' kik utánna kettenként két fülü edényeket vittek, mellyek-hasonlóképpen virágokkal és füvekkel voltak megrakva. Ezek mind a' haton fejr szivány (muselin) ruhában voltak, 's vállaikról hosszszú virág koszoruk függöttek-le. Ezen leányoknak neveik: Misz Gart, Collier, Ramsbottom, Hill, Daniel, és Wolker. Misz Fallowes az útra, hol a' fényes sereg elment, 's a' melly kék posztóval volt borítva, virágot hintezett nagy kellemetes-

séggel. Ezen hét Szépek után következtek: a' Westminsteri Egyházhoz tartozó külömbkülömb tisztviselők, az odavaló fő Politizai tiszt, a' Regiment' Dobosával, Siposokkal és Dobosokkal, Trombitásokkal, 's egyéb fúvó muzsikai tisztviselőkkel. Ezek után következtek a' Kir. Prokurátorok, a' Titkostanácsosok, a' Bath-Rend' Ritterei Spanyol öltözetben, veres sarkú fejer csizmákkal, mellyeknek feje rosácsákkal volt felczifritva. Ezeket követték a' Térdkötő-Rend' Ritterei, hasonló Spanyol, ég szín kélt atlacz, gazdagon megpaszamán-tozott ruhában, több vagy kevesebb számú czimerekkel ékeskedvén 's Minister Londonderry által vezetettvén, minnyájok veres bársony palástal. Ezeket követték: a' sok Héroldek, az úgy nevezett Czimeres-Királyok 's egyéb Koronatisztek; Bárók, Püspökök, Vice-Grófok, Grófok, Marquisek, Herczegek, Irlandiai Érsekek, a' Yorki Érsek, a' Birodalom' Cancellarius a' Király' erszényével, 's a' Canterburyi Érsek. Ezen fő nemesség szakaszonként ment; előttök az Egygyesület' zászlójit 's ezek után a' Birodalom czimereit, azon familiákból való nemesek vitték, a' mellyek ezen jussal régi időktől fogva birnak. Továbbá következtek a' Londoni Lordmáyor a' Senátorokkal (kik közt volt Wood is), Coburgi Leopold Princz, a' Térdkötő-Rend' szime-rével, Feldmarschalli pálczával tollú bok-rétás kalappal; ruhája' szelét egy Pázsifogta; Herczeg Glouczester, Feldmarschalli pálczával; a' Cambridgei Herczeg hasonló pálczával; a' Sussexi Herczeg pálcza nélkül fedezetlen fővel; a' Clarencei Herczeg, fedetlen fővel; a' Yorki Herczeg Feldmarschalli pálczával, fedetlen fővel; ezen Királyi verbol való Herczegeknek ruhája' szelét, mindenikét, Pázsik fogták. Oldalfelt mentek Wellington és Dorset Herczegek 's a' Fő Udvari Marschall. A' Stá-

tus' kardját Herczeg Dorset, az Ország' pálczáját, Herczeg Ruthland, az almát Herczeg Dowonschire, az Eduard' Koronáját Marquis Scholmondoley, a' Csésze' fedelét a' Gloucesteri Püspök, a' Bibliát az Elyi 's a' Csészét a' Chesteri Püspök. —

Itt jött a' Király egész Státusi öltözetben fekete bársony Spanyol süveggel, mellyet drága kövekből és Struczmadár tollakból füzött bokréta ékesített; a' haja, fodorított fürtökben csüngött a' homlokáról és vállain, 's olly arany matéria menyezet alatt mendegelt, mellyet az Ország' öt kikötőhelyeinek 16 Báróji emeltek. Ruhája' széleit a' Paireknek nyolcz idősebb fijaik fogták. A' Király mellett oldaloslag mentek az Oxfordi és Linkoln Püspökök 's a' Királyi ruhák' kamarája' mestere. A' fényes serget néhány száz Udvari tiszt, Patikáriusok, Orvosok, Seborvosok, Udvarimesterek 's több effélék rekesztették-be. — A' testörzök, az alatt míg a' Király a' fenn leirt úton elment, az út mellett két felől vállokhoz szoritott fegyverrel állottak; 's a' Dobosok osztályonként dobott ütöttek. A' templomba megérkezvén, ott az egész trombitási 's dobosi sereg in massa, köszöntötte a' Királyt; ezt követte a' Händel' Messiásából való Halleluja sok muzsikásokból álló karban, 's ez után külömbkülömb Papi énekek muzsika mellett, 's végre a' Händel' koronázási éneke. Mind ezek után a' koronázás' munkája elkövetkezett, melyben első volt a' megesküvés (melynek minémüségét, 's a' Király által az Érsek után elmondott szavakat egygyik előbbeni Ujságunkban már eléadtuk) — 's ezt a' felkenési 's koronafeltevési cerimoniák követték. A' Király t. i. a' palástot letévén az Érsek az ő Felsege alsó ruhájin lévő, és csak pántlikákkal befűzetett nyílásokat, vagy hasitékokat megnyitván, ő Felsegének ingét, mejjét,

vállait, karjait, 's feje' tetejét, azon olajjal, mellyet a' Dékány ezen reggel megszentelt vala, azt kalánba vévén, megkente, 's azután a' nedvességet, gyapcttal (pamukkal) ismét letörölte. —

„A' Király eránt való hűségódolást legelőbb a' Princzek tették meg, ekképpen: a' Thronusra letérdelvén, a' Királynak kezet nyujtottak, jobb arczatját megcsokolták, 's jobb kezeket fején lévő koronájához értették. Ezen czerimoniát a' Pairek is mindnyájan megtették, 's ez egy óráig tartván, a' Király az alatt nagyon elbágygyadt. Ezen czerimoniát követte a' God save the Kingnek valami 2 vagy 3 száz éneklők által, a' 100 muzsikusból álló karnak sekundálásával lett elénekeltetése. Az éneklők veres hajtokájú fejér Egyházi kar-ingekbe, a' muzsikai karbéliek pedig skarláth veres formaruhába voltak öltözködve. —

„A' fényes sereg éppen azon rendelt ment vissza a' templomból az ebédlő szálába, mellyel ez inné a' templomba jött vala, kivévén, hogy már most a' Király fején Kilyi Korona, 's testén Királyi koronázásiruba vala, 's a' Pairek is fejeiken vitték koronáskáikat, valamint szintén a' Rittekek is a' magok' süvegeiket. A' nép örvendező kiáltozása most még nagyobb volt, mint a' templombajövetelkor — 's a' Felség, most vidámabb ábrázattal köszöngött a' népnek, mint idejövetelekor. Öt órákor lépett vissza a' fényes sokaság az ebédlő szálába, a' melly 70 koszorúgyertyatartókkal vala megvilágosittatva. A' már tizenkét órányi idő alatt egy helyben ülő fényes néző gyülekezet a' Királynak visszaérkezésekor felállván, ő Felségét sokáig tartott örvendező kiáltozással köszöntötte; a' Dámák keszkenőjükhöz lobogtatása által, a' dobosok 's trombitások pedig a' levegőnek harsogtatása által nyilatkoz-

tatták a' közönséges örvendezést; melly után a' Király néhány minutáig eltávoztván, 's az alatt az ételek felhozattatván, kevés idő múlva ismét bejött, 's most is koronával, Királyi öltözetben, kezeiben a' Királyi pálczát 's az Ország' almáját tartván, illy öltözetben a' Státus' székre leült. A' kardokat most is előtte hozták. Mellette azon Lord, ki az Országló pálczát, e' mellett pedig azon más Lordok, kik a' négy kardot tartottak, úgy jobbra felől Herczeg Dewonshire az Ország' almájával, 's e' mellett Herczeg Ruthland, a' másik pálczával, állottak. A' Királyi asztalnak végén a' Király jobb keze felől a' Yorki, Clarencei, és Sussexi, bal keze felől pedig a' Cambridgei, a' Gloucesteri, 's a' Coburgi Leopold, Királyi Princzek ültek. Gróf Deubigh volt a' Felvagdáló (Transchirozó.) Herczeg Argyl, mint Skocziai Fő Pohárnok, egy arany poharat nyujtott oda, borral, ő Felségének, a' ki azt, minekutánna belöle ivott volna, a' nevezett Grófnak, mint ajándékot vissza adta. A' Baj-vívó, az ifjú Dymocke, a' szálába a' második fogás étkeknek felhozattatása előtt, fényesen felfegyverkezve, ló háton, kardal láncsával, nagy hirtelenséggel bejövén, megtette kötelességét, 's ivott a' Király' egésségiért. Ez a' Baj-vívói jus vagy méltóság, Linkolnshirében a' Scrivelsby familia' birtokaihoz van köttetve, a' melly familia most Dymok nevet visel. Három trombitásokkal, két Ritteriszolgákkal, kik láncsáját és paizsát vitték, 's Héroidal és pázsikkal lovagolt-be. Jobbra felől a' High Constables (kinek képét most Herczeg Wellington), és a' Fő Udvarimester (most Herczeg Anglesea) jöttek. Az ő megjelenésekor illy meghívást olvasott-fel, háromszori trombitaharsogás után, a' Héroidal: „Ha valaki, nagy vagy kicsi, akár - ki 's

akármi rangú ember legyen, a' mi Monarkhánknak IV-dik Györgynek, a' Nagy Britanniai és Irlandiai Egygyesült Ország' Királyának, a' Hit' Oltalmazójának, a' mi meghalálozott Monarkhánk' III-dik György' fijának, ellent akar mondani, 's tölle megtagadni akarja azt, hogy ő legyen ezen Királyi Birodalom' koronájának törvényes örököse, avvagy, hogy néki ehhez nem volna jussa: itt az az ember, a' ki velle meg fog viaskodni 's néki azt mondja, hogy hazud, és hogy ő egy hamis áruló, a' melyre nézve kész leszen velle, azon napon, melyet ezen áruló maga meg fog határozni, halálig megviaskodni." — Ezen meghívás háromszor olvastatott-fel a' szalában, 's a' Baj-vívó, kesztyűjét mind annyiszor elvetvén és senki fel nem' vévén, azt a' Hérolid néki vissza adta. Megesvén a' 3-dikszori meghívás 's a' Baj-vívó a' kesztyűt mindenkor vissza kapván, egy borral töltött arany poharat adtak kezébe, melyet ő a' Királynak által adatván 's ő Felsege abból iván, azt a' Baj-vívónak, tulajdonul vissza adatja, a' ki ekkor fejét hajtván onnét a' pohárral, el-lovagolt. —

„Az után a' Király' titulusainak, Deák, Francia és Anglus nyelven való Proklamáltatása, következett, végezetre két Nemes embereket Ritterekké tévén (ahoz való útés által) ő Felsege, estvéli 8 órájtában, a' Királyi Herczegek 's a' Státus' nagy tisztjei által kísértetvén, vissza tért a' maga szobájiba ő Felsege.

melly drága portékára szert tēhessenek. Ki ki kezéhez' vett, a' mi drága portékához a' Királyi asztalnál vagy a' Pairek' táblájínál hozzá férhetett. A' fő Kameraarius pedig az alatta lévő tisztekkel együtt azon iparkodott, hogy a' mit lehet megtarthasson, a' melyből szükségesképpen nagy zürzavar támodott. Sokak olly boldogok voltak, hogy szerencsésen eltávozhattak a' magokhoz vett arany 's egyéb készületekkel: de azt erőssiti egy Londoni Ujság, hogy a' Westminster' külső ajtajínál csakugyan sokaktól vissza vettek valami drága portékákat valami odaállitatott körmös legények, kik közt 's az Uráságok cselédjei között ismét kemény pofozódásra került a' dolog, 's még némelly Dámákon is esett a' zürzavarban egy 's más kedvetlenség.

„A' Királyné még a' Királynak megkoronáztatása előtt, Jul. 13-dikán, illy levelet küldött a' Kanterburyi Érsekhez: „A' Királyné affelől tudósítja a' Nagy és Fő Tisztelendő Kanterburyi Érseket, hogy ő — minekutánna a' Király jónak találta tölle megtagadni azt, hogy egyszersmind magkoronáztattassanak — nem gondolja, hogy az ellen valami akadály lehetne, hogy a' jövő héten, midőn a' Királyi koronázási készületek a' Westminsteri templomban még meg lennének, ő is megkoronáztassék, a' mely ekképpen a' nemzetnek semmi új költséget nem fogna okozni. A' Királyné a' megkoronáztatási tiszteletet nem csak úgy kívánnya, mint csupa formálitást, vagy pedig mint csak önn' személyének lejendő elégtételt, hanem inkább, mint azt a' kétségbehozhatatlan just, a' melyről ő Felsege le nem mondhat a' nélkül, hogy nem csak önn' maga, hanem a' Britannus nemzet' több Király-

Némelly levelek szerént a' Királynak a' Westminsteri szalából lett kimenetele után abban nagyon lármás dolgok fordultak elé, a' mellyek valami egy órát tartottak. A' nézők közzül sokak az asztalok mellé rohantak, 's azon iparkodtak, hogy ezen nagy napra való megelekezés végett vala-

néji, 's a' jövendő világ ellen is, előítéleti vétkeket ne kövessen - el."

A' fenn-nevezett Érsek, így felelt ezen levélre Jul. 15-dikén: „A' Kanterburyi Érsek szerencsésjének tartja bizonyossá tenni Királyné ö Felségét affelől, hogy az ö Felsege által hozzá intéztetett irást vette. Ö Felsege előtt kétség kívül nem lehet esmeretlen dolog az, hogy a' Kanterburyi Érsek, abban, a' mit ö Felsege tőlle kíván, a' Király' parancsolatja nélkül legkisebb lépést is nem tehet."

A' koronázás' napján (19-dikben) reggeli 7 órakor, minekutánna ezen czerimoniára be se' boesáttatván, residentziájába, a' Brandenburghousei kastélyba visszaérkezett volna a' Királyné, azonnal egyenesen a' Királyhoz irt, melly irásának e' volt foglalatja: „A' Királyné azt kívánnya, hogy Király ö Felsege, a' Királynétól a' Kanterburyi Érsekhez intéztetett kívánságra — hogy tudniillik ö, azért, hogy a' nemzetnek újabb költség ne okoztassék, a' jövő héten koronáztassék-meg, mennél elébb méltóztasson választ adni. A' Királyné álhatalatosan reménli, hogy a' Király ö eránta, a' ma reggel rajta elkövetett meggyaláztatás után, azzal az illendő igassággal fog viseltetni, hogy ötet a' jövő hétfün megkoronáztatni engedi, és a' Kanterburyi Érseknek parancsolatot ad, azeránt, hogy a' Királyné által kinyilatkoztatott kívánságot tellyesítse, 's a' koronázási felséges és szent czerimoniát, ö véllé kövesse - el. —

„Azt is kinyilatkoztatja továbbá a' Királyné Király ö Felségének, hogy ö, az alatt, míg a' Király Irlandiában tartózkodik, Edinburgh városát fogja meglátogatni."

Ezen levélre a' Belső Minister Lord Sidmouth Jul. 20-dikán ekképpen válaszlott a' Királynénak: —“

„Aszszonyom (Madame!) Én a' Felseged' hozzám. intézett levelét, a' Királyhoz intézett irással egygyütt, melly abba' zárattatva volt, vettem, 's ezen irást a' Király' elejébe terjeszteni szerencsém volt, kitől parancsolatot kaptam tudtára adni Felsegednek: Hogy minekutánna a' Titkos Tanács, közönséges tanácskozás után megismerte azt, hogy az ezen Országbéli Királyné-Felsegeknek nincsen jussok azt kívánni, hogy valamely akár melly időben megkoronáztassanak, erre nézve ö Királyi Felsege nem találja jónak, megparancsolni, hogy Felseged megkoronáztassék."

Úgy folyt a' hir, hogy a' Király Aug. 4-dikén szándékszott Irlandia felé útnak indulni.

Politikai dolgot most keveset közlenek Angliából a' közönséges levelek. — Csak azt említik, hogy valami pénz-kupczek azt hirtelvénel, hogy az Orosz és Török birodalmak között a' hadakozás már kiütött volna, 's erről még leveleket is mutatván elé, ez által azt okozták, hogy a' Státus' papirosainak, Obligatzióinak, becse 1 per Centel azonnal alább szállott — a' melyre ekképpen szoll a' Ministeri Kurir: — „Mi ellenben erőssitherjük, hogy a' Petersburgból Junius' 29-dikén indult tudósítások a' hadakozáshoz való készültekről semmit nem emlékeznek. Éppen illy kevésbé igaz az is, hogy Konstanczi-nápolyban az Orosz Nagy Követ ellen legmegbántóbb dolgokat követtek volna el. Csak ennyi látszik bizonyosnak lenni, hogy a' Török hadi hajókat a' Görögök egész a' Dardanellákig vissza kergették."

Joniai Szigetek.

A' Spy nevű Corvette (így irnak Corfuból Junius' 30-dikán) Angliából ide a' múlt szerdán megérkezvén, a' Revolu-

tionaire és Cambrian nevű fregátokkal még az nap' ismét elevezett innét. Evezését dél felé vette. Az 51-dik számú Regiment is csak most érkezett-meg ide Angliából. Az újabb tudósítások szerint az Aurora nevű fregát is induló félben volt a' Portsmouthi kikötőhelyből erre felé a' Középtengerre — 's azt erősítik, hogy az Anglus sergek ezen tengeren még 4000 emberekkel fognak megerősíteni.

Magyar Ország.

A' kik 1700—1791-dikben az Illyrika Cancellariának felállításával, és Temesvárott a' Nemzeti Congressusnak tartásával foglalatostkódtak, most Illyrika Paedagogiákat állitanak, és azoknak gyarapítására, 's jobb rendben tartására azon Deputatiohoz, melly Budán vagy az ő Oskoláknak igazgatására rendeltetve, most Felsőges engedelem mellett tiszteletbeli Deputatusokat is választottak, a' kik között a' Rác Oskolákra' való felvigyázás fel léssen osztva. Igy a' Dunai Kerületben Athanaszkovics Basilius Zombori Polgármester, és az ottani Illyrikum Paedagogiumnak Directora, és Bozda Konstantin Eszék városának fő Notáriusa; a' Tiszai és Marosi Kerületben Arsics Szábás, Arad városának Polgármestere, és az Oláh Paedagogiumnak helybeli Directora, és Sz. Péteri Pilita Mihály Ns. Borsod Vármegyének Assessora; a' Temesvári Kerületben Markovicsi Asi Dömötör, Temes és Bihar Vármegyék Assessora, és Dézsánfalvi Gyika Emánuel Konstantin több Nemes Vármegyék Assessora. — Ezen Deputatus Urak Junius 18-dikán Budára jövének, Kir. Tanácsos Nesztorovics Urnak, mint a' Deputatio Elölülőjének, és az egész Budai Deputatiónak jelenlétében ezen hivatalbeli foglalatossággra felesküdték. Melly alkalmatossággal

a' tisztelt Királyi Tanácsos Ur jeles beszédet tartott, és ő Felsőgének atyai kegyelmét különösen magasztalta. —

A' Sárviz, Sió, és Kapos vizek regulázására, úgy a' Balaton leeresztésére is rendeltetett Deputatio Május közepén a' Siót elrekesztette, hogy a' tsatornyákat alább lehessen ásni. Ez időtől fogva, noha sok essözések voltak, és a' Balatonból semmi víz ki nem folyhatott, még is semmi szembetűnő dagadását a' Balatonnak nem veszik észre ott, a' hol tisztás: hatsak Szigligetnél, Keszthelynél, és Kéthelynél, hol már sok árkolások által szép rétek váltak, magát a' víz nem veri vissza. —

B é c s.

A' Státus' régi intereszes Obligatiojainak 19-dik Sors-vonása e' folyó Augustus' 1-ső napján véghez menván a' 41-dik Series jött ki, melyben a' 29,721-dik számtól fogva a' 30,839 számig való 5 per Centes Obligatioh találatnak.

J e l e n t é s

a' Zsebkönyvnek másokik kiadásáról.

Folyó eszt. Apr. 13-dikán tettem közhírré a' Május' 20d. kijött Zsebkönyvet, 's a' Nemzet oly buzgósággal vevé azt, hogy Jún. 20d. második nyomtatásához kelle kezdenem. A' bíráló Tudósok: Tek. Kultsár István Úr, mult Fél-Esztendei Hasznos Multságainak 45d. Darabjában, R — Úr, Wiener Zeitschrift für Kunst, Literatur 's a' t. Nro. 76; Tek. Gruber Antal Úr, Gróf Apponyi Bibliothecarius 's T. N. Somogy Vármegyé' Tábla-Birája, Literatur- und Kunst-Blatt VIII zu Nro. 54 des Conservationsblattes 1821; egy Nevetlen, Pestről, a' fentemlitett Zeitschriftben Nro. 82; (a' 84, 85, 's 86dik Darab-

jaiban pedig Bárá Podmaniczky Lajos-tól a' jótettért Jutalomnak fordítása áll); Th — Úr, Tudományos Gyűjtemény 1821, VII. Köt. jó vélekedést terjesztettek - el a' Munkáról, melyet midőn közönséges helyen hálával emlegetek, a' Nevetlent kérem, nevezzen nekem avagy csak egyetlen egy Zsebkönyvet az egész Almanak - Literatúrában, melyre az általa felhozott Martialisi szavak alkalmaztathatók nem lennének? azok még a' Pestimerész című Vaterländischer Almanachra is illenek.

A' panasz ére Alsó Magyar Országról, hogy az Előfizetést miért nem terjesztetem szélesebben? Okaimat ezen Ujságnak XXXdik Darabjában kijelentém, melyek egyikének már most helye nem lévén, a' Zsebkönyv' második kiadását, mely e' f. h. 25-dikén tökéletesen kész leszen, Magyar és Erdély Országban Sept., Bécsben e' f. h. végéig elfogadandó Előfizetésre bocsátom 5 forint V. Cz-ban. Ezen második Nyomatás épen azon formában, oly körésben, arany metszéssel, 's tokban adatik-ki, mint az első.

Előfizetés' elfogadására bizodalmasan kéretnek:

Bécsben: Márton József Prof., és Pichler Antal Könyváros; Budán: Burián Pál Könyváros; Debreczenben: Özv. Csáthy Györgyné Assz. Könyváros; Enyeden: Baricz Mihály, Orvos Dr. 's Prof.; Kassán: Dulházy Mihály, Gróf Dessöffy József Secret., 's Wiegand Ottó Könyváros; Kolo'sváron: Tunyoghi József, és Ifj. Szilágyi Ferencz, Profeszszorok; Komáromban: Tüdös József, Profes.; Miskolczon: Igaz Sámuel, Pred.; Pes-

ten: Prepelitzai Sámuel, Ügyész, Egenberger József 's Müller József Könyvárosok; S. N. Patakon: Kálniczky Benedek, Prof.; Pozsonyban: Landesz József és Schweiger András, Könyvárosok; Sopronyban: Raics Péter, Prof.; Szebenben: Thierry Wilh., Könyváros; Szombathelyen: Zsoldos István, Könyváros; N. Győrben: Schweiger András, Könyváros; N. Váradon: Burián Pál, Könyváros; Maros-Vásárhelyen: Péterffy József Pap Urak. Kiknek a' szokott 10dik Nyomatvány, vagy a' bégyült pénznek 10ed része-ajánlatik. Nálók a' határozott időn túl a' Könyvnek árra 6 for. 30 xr. V. Cz.

Nem helyen kívül esik itt kitérni azon örömré, melyet Aurórának már csak Jelentése is minden igazán buzgó hazafiban szerezhethet. Ott láthatni szép Literatúrákat, hogy több Zsebkönyvek is, ne csak kedvellöket, de vevöket is találjanak, nekem ugyan legfőbb óhajtasom. Így egyik a' másikával vetélkedvén, mindenik tökéletesedik; 's ezek lesznek a' leghathatósabb eszközök, honi Nagyjainkkal 's Szépjeinkkel nemzeti szép nyelvünket 's a' magyar elmeszüleményeknek olvasásokat megkedveltetni, 's így benne a' nemzeti érzést és ízlést emelni és pallérozni; ezek lesznek a' még gyenge plántáknak: muzsikának, rajzolásnak, 's metszésnek hatalmas tenyésztetöjök; ezeknek tiszta, hibátlan 's minden lehető typographiai szépséggel való kiállítások tehet majd valamely jó ízlésű Hazafit magyar Bodonivá, kitől még, oh, be meszsze vagyunk!

Bécs, Aug. 7d. 1821.

Igaz Sámuel.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomatja Nemes Hirschfeldi Stöckholzer Felix.
(Am rothen Thurm im Müller'schen Kunst-Gallerie-Gebäude Nro. 648).